



http://kfarnik.co.il



צ' בר
D_tv25@hotmail.com
לסיעה אקדמי במגדר בתרבות - כתבו לי

שובו של

ע' קוויק'רית

פנזין פופ-אקדמי לייצוגי מיניות ומגדר בתרבות
גיליון #6, יום שני 01 מאי 2017

סקופי:

צה"ל מייצר לסביות

לא, הקביעה בכותרת לא שייכת למגדפי השיחות הנשי בצבא, שכבר הורגלם אליהם בשנים האחרונות. על פי חוקרת המיניות והמגדר האיקונית, ד"ר עמליה זיו, זוהי עדות אותנטית משמעותית, כפי שהיא העולה מפי אחת הדמויות בסרט התיעודי **זרעי קיץ** (חן לסקר). "עד היום אימא חושבת שאלמלא הגעתי להיות מדריכת חי"ר בנים לא הייתי הופכת ללסבית" אומרת המ"כית לשעבר. משפט זה, שיקומם סטרייטיות ולסביות גם יחד, מסגיר לדעת זיו אמת שלא ניתן להכחישה ויזוהה לכל לסבית ששירתה בצבא. העובדות קובעות: צה"ל מקבץ נשים ממגוון גליות ורקעים ומרכז אותן יחדיו במסגרת חד מינית כפויה שהיא התגשמות של חלום נסתר לחלקן. אם הייתן מיליטריסטיות מושבעות בתקופת הצבא והייתן נבכות מכך עד עכשיו דעו שמדובר למעשה במסגרת נדירה המתגמלת פרפורמנס גברי אצל נשים, מדמה עולם נטול גברים ומאפשרת התנסות בזעם פמיניסטי בשטח כשדווקא השיבוץ בתפקידי מגדר מסורתיים (פקיחות) מייצר תחושת חוסר מיצוי ומרמור נגד המערכת (להבדיל מה"רעל" של נשים בתפקיד גברי כקצינת חי"ר או טייסת). הצבא מתגמל במוצהר פרפורמנס גברי, ובכך, באופן נדיר ואבסורדי כמעט, הוא מהווה חממה למרי נשי נגד תפקידי המגדר המסורתיים והמערכת. התשוקה הנשית לשיחות צבאי משמעותי היא למעשה לחב התשוקה לפרפורמנס גברי. כך, דווקא המסגרת שנדמית דכאנית מכל, מעניקה אשחר בלתי צפוי ובלתי מובן מאליו לגבריות בקרב נשים, ואף מתגמלת אותה באמת ובתמים. מעתה דעו - צבא אינו המוסד הדכאני ההגמוני שחשבתן שהוא כי אם מערכת משומנת ההופכת מלש"ביות תמימות וזכות לבוצ'ים ופמיניסטיות. ראוי להזכיר תיאוריה זו במיוחד לאור המחלוקת בקהילה אודות ארגונים כמו **גאווה כחול לבן** ובחירת אגודת הלהט"ב לאמץ לשולחן הסדר דווקא חיילים הטרוסקואלים בודדים.

סיפורו של התחזוקון: אל הצבא הגעתי במקור מורעלת, מיליטנטית ושטופת מוטיבציה. ליגוני נפלטתי מקורס מבצעים יוקרתי ושובצתי כפקידה בטייסת תחזוקת מטוסים בבח"א 27. למזלי, נקלע לחברתי טוראי צעיר שהפך לידיד נפשי, יחד הוצאנו עצמאית ובתנאי מחתרת את "התחזוקון", עיתון הטייסת שיוזמו. הקריירה העיתונאית המבטיחה נקטעה כשהשתחררתי כעבור כחודשיים, חוץ מזה, כמעט עלינו למשפט שדה כשהמפקד גילה. לפניכם פנינים נבחרות משירות הרואי, שנת 1999.

תמונת השער: סופרמן חושף את סמל הטייסת



- יומנה של פקידה יום א' 28.3.99:**
מגיעים ב-11:00. גיא השליש נכנס וצועק למה לא שפטנו כלים ביום חמישי ובאמת, כל הכיור מלא כלים.
- יום ב' 29.3.99:**
רויטל ואני מתווכחות מי תשטוף כלים.
- יום ג' 30.3.99:**
רויטל ואני לא מדברות.
- יום ד' 31.3.99:**
אני מכנסת דיון חירום בנושא שטיפת הכלים. מהסיכום הכללי מתברר שכולם דווקא מאוד בעד לשטוף כלים וברוח זו אנחנו משנסות מותניים, רויטל הולכת לאכול צהריים ואני הולכת לשחק סולטר במחשב.
- יום ה' 1.4.99:**
יוצאים הביתה!
- יום א' 4.4.99:**
במהלך השבת הכלים התכסו בשכבה דביקה של גועל נפש. רויטל נשברת ומסכימה לשטוף כלים אבל אז מתברר שאין סבון.
- יום ב' 5.4.99:**
רויטל הולכת להביא סבון.
- יום ג' 6.4.99:**
רויטל חוזרת ואומרת שאין.
- יום ד' 7.4.99:**
יש סבון!
- יום ה' 8.4.99:**
רויטל ואני מנהלות מלחמה פסיכולוגית עזה מי תשבר ותשטוף כלים ראשונה.
- יום א' 11.4.99:**
המג"מ נכנס ושואל מה זה הריח הזה. כולם במשרד משתמשים בכוסות חד פעמיות. רויטל ואני מנהלות ויכוח שגולש לפסים אישיים ומערב קרובי משפחה.
- יום ב' 12.4.99:**
הפקידה התורנית שוטפת את הכלים. מחר יום חדש!

